

[Industriministeren]

slag, der har til formål at dæmme op for overflytning af bank- og sparekassevirksomhed til pengeinstitutternes datterselskaber, og det foreliggende lovforslag bygger på dette punkt på arbejdsgruppens forslag. Lovforslaget skaber samtidig bedre overblik over pengeinstitutternes virksomhed og opbygning og dermed styrkelse af den tilsynsmæssige og pengepolitiske kontrol. Med hensyn til arbejdsgruppens konklusioner i detaljer kan jeg henvise til den som bilag 2 optrykte sammenfatning af den afgivne rapport.

Forslagets bestemmelser om kontrol med pengeinstitutternes datterselskaber skal imidlertid også ses i lyset af et udkast til direktiv om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag, som EF-Kommissionen i september 1981 har forelagt Rådet. Det centrale i dette direktivudkast er, at der indføres en retlig forpligtelse for medlemsstaterne til at føre tilsyn med deres kreditinstitutter på et konsolideret grundlag, dvs. på grundlag af sammenfattede regnskaber for kreditinstitutter og datterselskaber, der enten selv er kreditinstitutter eller et finansinstitut. Vi vil således med de i lovforslaget indeholdte konsolideringsbestemmelser i koncernforhold have opfyldt de kommende EF-forpligtelser i så henseende.

For at forhindre en udhuling af de særlige soliditetsmæssige bestemmelser i bank- og sparekasseloven indeholder lovforslaget bestemmelser, der dels stiller krav med hensyn til økonomiske forhold såsom egenkapital, engagementsgrænser, anbringelse af midler samt besiddelse af fast ejendom, dels stiller formelle krav om adgang for tilsynet med banker og sparekasser til alle oplysninger og inspektion i datterselskaberne og herunder bl. a. skærpet krav til koncernregnskab. Gennem anvendelse af disse bestemmelser skabes der den bedst mulige sikkerhed for, at der kun bringes sådanne regler i anvendelse på koncernen som helhed, som er praktisk anvendelige i denne relation, og som der er behov for. Moderselskaber stilles herved, som om de selv udøver den aktivitet, der foregår i datterselskaberne.

Da datterselskabers aktivitet i de seneste år i stigende udstrækning er blevet finansieret ved modtagelse af indlån, herunder ved henvisning fra vedkommende bank eller sparekasse, foreslås indført et forbud mod, at datterselskaber af banker og sparekasser fra

offentligheden modtager indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. Et væsentligt incitament til oprettelsen af datterselskaber vil hermed være fjernet.

Lovforslaget om ændring af lov om visse kreditinstitutter har til formål, at de af loven omfattede kreditinstitutter skal dække de med tilsynets gennemførelse forbundne udgifter. Tilsvarende bestemmelser gælder for banker og sparekasser i henhold til bank- og sparekasseloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslagene knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Hjortnæs):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om regulering af fiskeriet.

(Lovforslag nr. L 55).

I lov om regulering af fiskeriet er indsat en paragraf om, at forslag til revision af loven skal fremsættes for folketinget i folketingsåret 1981-82.

Da der fortsat er en høj grad af usikkerhed vedrørende de fremtidige vilkår for fiskeriet, foreslås revision af loven udskudt til folketingsåret 1983-84.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Tyroll (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på venstresocialisternes og socialistisk folkepartis vegne at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. L 52).

Et arbejdsudvalg for oprettelse af et privat betalingshospital, der misvisende kaldes Patienternes Hospital, har tilkendegivet, at det i den nærmeste fremtid vil søge sine planer realiseret. Der er indtil nu udarbejdet et »idégrundlag« for projektet, der taler de bedrebemidlede sag og fremfører hadske angreb på sundhedsarbejdernes faglige organisationer og interesser.

Oprettelse af private betalingshospitaller, vil det være et afgørende brud på det hævde-

[Tyroll]

vundne princip, at alle former for sygehusbehandling er vederlagsfri, uanset om den foregår på kommunale, statslige eller private hospitaler. Venstresocialisterne og socialistisk folkeparti har derfor været tidligt ude med opfordringer til indenrigsministeren om at ændre sygehusloven, så det forhindres, at der oprettes betalingshospitaler. Disse partier ønsker ikke en »amerikanisering« af landets hospitalsvæsen, hvor de velbeslåede kan sikre sig den bedste hospitalsbehandling og måske dræne landets øvrige hospitaler for de mest erfarne lægekræfter.

Venstresocialisterne og socialistisk folkeparti ønsker ikke en situation, hvor der ses på den enkeltes tegnebog, før en påkrævet behandling iværksættes. Det kan på længere sigt komme til at betyde, at der er bestemte former for behandling, som man kun kan få, hvis man har tilstrækkeligt med penge til selv at betale.

Det er klart, at de læger m. fl., der står bag ideerne om private betalingshospitaler, har hentet inspiration fra udviklingen i Storbritannien, hvor fremkomsten af omfattende ventelister har medført oprettelse af talrige private betalingshospitaler med op til 7.000 senge i alt.

Forslagsstillerne finder det vigtigt, at afvisningen af betalingshospitaler følges op af en effektiv indsats til sikring af, at der ikke gennem hovedløs besparelses- og nedskæringspolitik på hospitalsvæsenet, en efterfølgende vækst i ventetider og fald i sygehusstandarden banes vej for en udvikling i sundhedssektoren, som vi heldigvis kun kender fra udlandet. Det ville betyde kolossale tilbageskridt, så der er i allerhøjeste grad grund til at advare imod den øjeblikkelige sundhedspolitik.

Indenrigsministeren har i ord vist vilje til at forhindre oprettelsen af betalingshospitaler, men tøver med at omsætte den i konkret handling trods gentagne opfordringer hertil. Der er ingen grund til at vente med et lovinitiativ, til det er lykkedes at starte det planlagte projekt fra arbejdsudvalget for Patienternes Hospital. Der er ingen grund til at give anledning til erstatningssager i forbindelse med den nødvendige ændring af sygehusloven. Derfor vil forslagsstillerne med dette lovforslag sikre, at loven ændres hurtigst muligt.

Glistrup (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Nationalbank. (En nationalbankdirektør spares).

(Lovforslag nr. L 56).

Jeg skal i øvrigt henvisse til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden behandling af:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1982 og om ændring af forskellige skattelove m. v. (Regulering af beløbsgrænser og forhøjelse af folkepensionsbidraget m. v.).

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 8/10 81. Første behandling 13/10 81. Betænkning 13/10 81).

Der var stillet 16 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Jeg skal tilkendegive socialdemokratiets stilling til de stillede ændringsforslag.

Fremskridtpartiet har stillet ændringsforslag, som vil betyde et provenutab på ca. 35 mia kr. i 1982 og langt større beløb i de kommende år. Forslagene er så urealistiske, at jeg mener, yderligere kommentarer burde være unødvendige.

Socialistisk folkeparti ønsker med sine ændringsforslag at forstærke progressionen. Problemet i vores skattelovgivning er imidlertid ikke, at progressionen er for svag, men at man gennem fradragsmulighederne får mulighed for helt legalt at nedbringe sin skattepligtige indkomst og dermed udvande den progression, vi tilsigter.